

Publicerad 2014-08-16 00:46 av Nina.K

En dikt.

Den största juvelen

Jag

finns till

i rymden

- äter sockerkaka
och dricker juice

apelsin juice -
för att vara exakt
- det är min favorit
juice

- inga trådar
är guld rakt igenom
fast dom
- blänker fint
ganska fint

- det är livet
svårt och svart
ibland - som beskt
kaffe - som har stått
för länge på altanbordet
- beskt och svart

fast jag dricker det ändå
- utan frågor - utan att
egentligen veta varför
jag bara sitter där
- och dricker kaffe från
nån timme sen -

Ibland försvinner jag
- långt in i världen som

bara jag vet om - världen
i världen - i rymden - där

- finner jag rytmen igen

jag vågar andas - lite

- fast inte för mycket
då kanske luften tar slut
och jag faller om och faller
ned - i ett stort mörkt hav
som är så kallt - och djupt
att jag aldrig kommer upp igen

- det

vore - skit.

Jag skriver och det rivs i mig
jag ryser - jag fryser - jag är varm
jag är het - som i en passionerad
tango - som i en dans med livet själv
- sen rymmer jag iväg - blir rädd och
söker råd och rön - simmar runt i insjön
- det är skönt och svalt

Jag dyker under och simmar bland
vackra varelser utan namn -

jag dansar på havsbotten
jag lever - jag ser - jag simmar iväg
till en Ö - med palmer och juveler
- där hittar jag en skatt - den största
juvelen av dom alla -

- livet själv.

Jag kramar om livet
och livet kramar om mig

Så sitter vi där - jag och livet

på en Ö - nånstans ute i rymden

vi håller om varandra och
ser på stjärnorna

dom blänker som juveler

fast den största juvelen

ja, - det

är livet själv det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nina.K med Poeter.se id #22653 innehar upphovsrätten